

سکولاریزم در جهان عرب

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنثَى
 وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

حجرات (۴۹)، ۱۳

سرشناسه	- ۱۳۴۶	Shir'utmadari, H. Mirza, 1346
عنوان و نام پدیدآور		سکولاریزم در جهان عرب / حمیدرضا شریعتمداری
مشخصات نشر		قم: انتشارات دانشگاه اديان و مذاهب، ۱۳۸۲
مشخصات ظاهری	۲۰۰ ص.	فروست
مشخصات ظاهری	۲۰۰ ص.	شابک
فروست		۹۷۸-۹۶۴-۸۰۹۰-۱۶-۱
شابک		وضعیت فهرست نویسی
وضعیت فهرست نویسی	فیبا.	چاپ دوم، تابستان ۱۴۰۳
یادداشت		موضوع
		شناسه افروده
		شناسه افروده
		رده بندی کنگره
		کتابخانه ملی ایران

سکولاریزم

در جهان عرب

حمیدرضا شریعتمداری

اُثْرَاتِ دِيْنِ اِنْدَاهِب

مَعَوْنَتِ پُرْوَش

۱۴۰۳

قم، پردبیسان، رو به روی مسجد امام صادق (ع)، دانشگاه ادیان و مذاهب.

تلفن: ۰۲۵-۳۲۸۰۳۱۷۱ ، ۰۲۵-۳۲۸۰۲۶۱۰

تلفکس مرکز پخش و فروش: ۰۲۵-۳۲۸۰۶۶۵۲

فروشگاه اینترنتی:

[@Libadyan](http://www.Adyanpub.com)

سکولاریزم در جهان عرب

- نویسنده: حمیدرضا شریعتمداری
- ناشر: انتشارات دانشگاه ادیان و مذاهب
- نوبت چاپ: دوم، تابستان ۱۴۰۳
- طراح: مهدی محمدی شجاعی، شهرام بردار
- چاپ: موسسه بوستان کتاب
- شمارگان: ۵۰۰ نسخه
- مرجع قیمت: وبسایت رسمی انتشارات دانشگاه ادیان و مذاهب
- شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۰۹۰-۱۶۱

(کلیه حقوق محفوظ و مخصوص ناشر است)

تکثیر، انتشار و بازنویسی این اثر یا قسمی از آن به هر شیوه‌ای قبیل چاپ، فتوکپی،
کترونیکی، صوت و تصویر بدون اجازه مکتوب ناشر منوع و پیگرد قانونی دارد.

سخن ناشر

نسبت دین و دولت و تجربه‌هایی که اقراام و ملل مختلف در این زمینه پشت سرگذاشته‌اند، همواره برای دین‌پژوهان در خور اهمیت بوده است. انقلاب اسلامی ایران و نظام برآمده از آن‌که رویکرد دوباره‌ای بود به پیوند دین و دولت، این موضوع را بیش از پیش در کانون توجهات فرهیختگان و اندیشمندان قرار داد.

در مقابل، تلاش‌های بسیاری نیز - خواه در ایران خواه در دیگر کشورها - برای مرزافکنی میان دو نهاد دین و دولت و در نتیجه، تحدید دین صورت گرفته است. این کوشش‌ها گاه به تفکیک عملی و عینی حوزه‌های دین و سیاست انجامیده است و گاه در سطح مباحث نظری و فکری باقیمانده است. در جهان عرب، هر چند با حکومت‌های دینی تمام‌عيار رو به رو نیستیم، دولت‌های کاملاً سکولار نیز هیچ‌گاه پانگرفته‌اند؛ اما از نیمة دوم قرن نوزدهم میلادی تاکنون همواره اندیشه‌های عرفی‌گرا در میان اندیشمندان عرب مطرح و محل بحث و نظر بوده است.

این اثر که به همت یکی از اعضای هیأت علمی مرکز مطالعات و

تحقیقات ادیان و مذاهب فراهم آمده، تقریری است اجمالی از سیر تحول اندیشه‌هایی از این دست در کشورهای عربی که دارای پیشینه‌ها و خصیصه‌های مشترک تاریخی و فرهنگی بسیاری با ما هستند. امید است که این پژوهش به آگاهان جامعه‌ما دید بازتری را در ارزیابی مقوله عرفی شدن پیشکش نماید.

انتشارات ادیان و مذاهب

فهرست

۱۱	مقدمه
۱۷	فصل نخست: تحلیل لغوی و معناشناختی
۱۹	سکولاریزم، عرفیگروی و علمانیت
۲۴	دامنه مفهومی سکولاریزم
۳۲	تلقی عربها از علمانیت.
۳۹	فصل دوم: عرفیگروی تاریخی و فلسفی
۴۱	مسیحیت و عرفیگروی
۴۴	اصلاحات دینی
۶۱	عرفیگروی فلسفی
۶۳	تقریر برahan غلیون از علمانیت فلسفی
۶۶	ویژگی اساسی و جوهری علمانیت

فصل سوم: پیش‌زمینه تاریخی عرفی‌گروی در جهان عرب ۷۱
اولین نشانه‌های اثربازیری از اروپا ۷۴
اولین نسل نوآندیش ۸۰
روشنفکران مسیحی ۸۶
 فصل چهارم: مصلحان اسلامی ۸۹
سید جمال الدین افعانی (اسد آبادی) ۹۲
محمد عبد ۹۵
شاگردان عبده و نسبت اسلام و تمدن جدید ۹۸
 فصل پنجم: پیشگامان عرفی‌گروی ۱۰۳
شبای شمیل (۱۸۵۰-۱۹۱۷) ۱۰۷
فرح آنطون (۱۸۷۴-۱۹۲۲) ۱۱۰
 فصل ششم: نگاهی به کتاب الاسلام و اصول الحكم ۱۱۵
تقریری اجمالی از کتاب ۱۲۱
واکنشها و بازتابها ۱۳۰
تقدها ۱۴۹
 فصل هفتم: عرفی‌گروی در میان عربهای معاصر (معرفی یازده کتاب) ... ۱۵۹
مصر در میان حکومت اسلامی و حکومت عرفی ۱۶۳
عرفی‌گروی در مصر میان نزعهای دینی و سیاسی ۱۶۶

۱۶۹	عرفی‌گروی و جامعه مدنی
۱۷۳	چیستی علمانیت و نزاع میان اسلامگرایان و عرفی‌گروان
۱۷۶	اسلام و سیاست؛ پاسخ به شباهات عرفی‌گروان
۱۷۹	مسلمانان میان عرفی‌گروی و حقوق بشر مادی
۱۸۵	عرفی‌گروی و پیشگامان آن در مصر
۱۸۷	عرفی‌گروی؛ پیدایش، سیر تحول و تأثیرات آن در جهان اسلام
۱۸۹	دموکراسی میان عرفی‌گروی و اسلام
۱۹۲	عرفی‌گروی و بازداری اسلام؛ گفت و گوهایی در پیرامون تحول و تجدد
۱۹۵	اسلام سیاسی میان اصولگرایان و عرفی‌گروان
۱۹۹	کتابنامه

مقدمه

بی تردید، در میان موضوعات بحث انگیز در جوامع اسلامی، مبحث دینی بودن حکومت - و نیز دیگر شؤون زندگی جمعی و حیات اجتماعی - یا دنیوی، عرفی، علمانی و سکولار بودن آن، جایگاهی والا و فرازمند دارد. پیوند عمیق مردم این کشورها با اسلام، و اجتماعی و شریعتمدار بودن این دین از سویی، و تجربه خیره‌کننده غرب در ارائه الگوی نوینی از زندگی که یکی از پایه‌های اساسی آن، سکولاریزم است، از سویی دیگر، این مبحث را با اهمیّت، و به یکی از چالشهای جدّی جهان اسلام تبدیل کرده است.

در جمهوری اسلامی ایران که از داعیّه حکومت دینی - با الگوی مردمسالاری دینی - برخوردار است، این مبحث اهمیّتی دو چندان یافته است. توجه جدی و روزافزون محافل و مجتمع دانشگاهی، حوزوی و دیگر مراکز علمی و رسانه‌های جمعی به این موضوع، گواه این اهمیّت و اهتمام مضاعف است.

بحث علمانی یا دینی بودن حکومت در کشورهای عربی نیز توجهات

بسیاری را برانگیخته است. آزمودن خلافت عثمانی در کنار هجوم داده‌ها و یافته‌های غریبان، در اواخر قرن نوزدهم و نیمه اول قرن بیستم، درستی و کارآمدی عرفی شدن حکومت و دیگر شؤون اجتماعی را به یکی از دل مشغولیهای اساسی اندیشمندان جهان عرب تبدیل کرد. با پیروزی انقلاب اسلامی ایران و رشد اسلامگرایی در جهان اسلام که هدف اصلی خود را دست‌یابی به حکومت دینی قرار داده است، بار دیگر این بحث در کشورهای عربی اوج گرفت. بهترین گواه این رونق فزاینده، آثار و منابعی است که عربها در این زمینه به دست داده‌اند.

اشتراکات فرهنگی، سیاسی و دینی ما - ایرانیان - و عربها مقتضی آن است که آموخته‌ها و کاویده‌های همدیگر را به خوبی بشناسیم و در یک تبادل و تعامل فرهنگی سازنده و بالاندۀ بتوانیم با شناختی درست از فرهنگ و تمدن اسلامی و بومی خود و نیز فرهنگ و تمدن غرب - یا غربی - به سازوکار و راهکارهایی مشترک یا نزدیک به هم دست‌یافته، جهت انتلاعی فرهنگی و تمدنی خود بکوشیم.

این انگیزه و نبود تحقیقی جامع به زبان فارسی درباره سیر تحولات سکولاریزم در جهان عرب مرا بر آن داشت تا گامی - هرچند ناچیز - را در راه شناساندن این بحث به فارسی زیانان بردارم. از این فرصت استفاده می‌کنم و از حجت‌الاسلام والملیمین سید ابوالحسن نواب، رئیس مرکز مطالعات و تحقیقات ادیان و مذاهب و آقایان دکتر محمد ذبیحی مدیریت محترم مرکز تربیت مدرسین دانشگاه قم، دکتر محسن جوادی، و دکتر سید محمد انتظام که مرا از مساعدت‌ها و راهنمایی‌های خود بهره‌مند ساختند، سپاسگزاری می‌نمایم.

مبحث سکولاریزم هم می‌تواند با نگاهی فرادینی، فراتاریخی و فلسفی مورد کندوکاو قرار گیرد و هم می‌تواند با نگاهی تاریخی - سیاسی یا کلامی - فقهی بررسیده شود. آنچه از این اثر انتظار می‌رود نگاهی است تاریخی به زمینه‌ها و نحوه شکل‌گیری اندیشه سکولاریزم در جهان عرب که مقطع زمانی نیمة دوم قرن نوزدهم بدین سو را دربر می‌گیرد. اما، یک بررسی جامع نمی‌تواند ابعاد محتوایس و فلسفی این بحث را نادیده بگیرد. از این رو پیش از ورود به بحث تاریخی، تحلیلی معناشناختی و فلسفی از علمائیت - عمدتاً از منظر نویسنده‌گان عرب - به دست خواهیم داد. در مرحله بعد، گزارش مختصراً از تاریخ سکولاریزم در موطن اصلی آن یعنی مغرب زمین ارائه خواهیم کرد.

سپس نگاهی به فرآیند نوآندیشی دینی از طهطاوی و خیرالدین پاشا تا شاگردان عبده خواهیم انداخت. پرداختن به این جنبش و چهره‌های نامدار آن، ناشی از نقشی است که اینان در شکستن فضاهای بسته گذشته، نقد رفتارهای سیاسی حاکم به نام دین، و برداشتهای سنتی و ایستا از اسلام و آفتابی کردنِ معضلاتی چون چگونگی جمع کردن میان عقل و وحی، علم و دین، سیاست و دیانت و در یک کلام، اسلام و زمانه ایفا کرdenد. ما حتی اگر نظرگاه افراطی سلفیهای تندرورا که افرادی چون سید جمال الدین اسدآبادی و شیخ محمد عبده را دارای گرایش‌های علمانی و شایسته انتقادهای شدید می‌دانند پذیریم - که نمی‌پذیریم - اما نمی‌توانیم بستر سازی ناخواسته - و شاید اجتناب ناپذیر - اندیشه‌های اینان را برای اندیشه‌های سکولار نادیده بگیریم؛ زمانی که ذهنیتهای گذشته فرو می‌ریزد و معضلات نادیده گرفته شده تاریخی و فلسفی، درک

و بازشناسانده می‌شود، طبیعی است که اندیشه‌های شکوفا شده به راه حلها و پاسخهای پیشگامان نواندیشی بسته نکنند و هر کدام جست و جوگر راهی برای گریز از این تنگنا باشند؟ خصوصاً اگر پیشینیان در نظریه‌پردازی چندان موفق عمل نکرده باشند.

این فرآیند را به خوبی می‌توان در تحولات پس از پیروزی انقلاب اسلامی در کشور خود نیز بجوییم و ببینیم. در ایران نیز پس از فروکش کردن هیجانات ناشی از حماسه‌های انقلاب و دفاع شکوهمند، در نسل پرورش یافته در انقلاب دو رویکرد قوی - اما متفاوت با رویکرد بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران - پا گرفت؛ رویکردی که پرسش را در تعلیمات امام خمینی دریافت، اما پاسخهای داده شده به آن پرسش را ناکافی دانست و در موضوع بحث‌انگیز دین و دولت قدم به قدم به مقوله عرفی شدن تقریب جست و در حقیقت در سطیز دین و دنیا به محدود شدن قلمرو دین فتوا داد. و رویکرد دیگری که در نقطه شروع با رویکرد پیشین همراه بود و پاسخهای نواندیشان دینی را وافی و کافی نمی‌دانست، اما راه حل را در بازگشت به تگرشهای ماقبل «اصلاح و نواندیشی دینی» یافت و به صراحةً یا به اشارت، منکر مقولاتی چون مردم‌سالاری دینی، فقاہت نواندیشانه و دینداری زمانه گرا شد.

توضیح این مقوله مقاله مستقل دیگری را می‌طلبد. آنچه در این مقال به کار می‌آید، توجه به این نکته است که پس از نواندیشی‌های سید جمال و عبده، شاگردان آنها عموماً به یکی از این دو راه رفتند: علمائیت و سلفیت و تنها اندکی باقی ماندند که به دامان علمائیت نغلتیدند و در عین حال به سلفی گروی نیز برنگشتند و همان راه اصلاحات دینی را که راه سید و عبده بود، پی‌گرفتند.

در ادامه این رساله به بررسی اندیشه‌های پیشگامان علمائیت به ویژه فرح آنطون و شبلی شمیل خواهیم پرداخت و فصلی مستقل را نیز به ماجراهی کتاب علی عبدالرازق تحت عنوان الاسلام واصول الحكم که اولین گام در راه علمائی کردنِ اسلام [=علمنة الاسلام] بوده است، اختصاص داده‌ایم. در پایان نیز جهت آشنایی با دیدگاه‌های کنونی موافقان و مخالفان سکولاریزم در جهان عرب به عنوان نمونه به بازخوانی یازده کتاب که همه آنها در مقطع زمانی ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۰ انتشار یافته‌اند پرداخته‌ایم. فصل اخیر را به نوعی می‌توان جمع‌بندی مباحث اصلی این اثر نیز تلقی کرد. بجایست یادآور شوم که در بخش تحلیلهای معناشناختی و فلسفی از سکولاریزم از کتاب الأسس الفلسفية للعلمية اثر عادل ضاهر و در بخش تاریخی از کتاب الفكر العربي في عصر النهضة، اثر آلبرت حورانی و کتاب العلمية من منظور مختلف، تأليف عزيزالعظمه بهرهٔ بسیاری بردهام. همچنین در فصل مربوط به کتاب الاسلام واصول الحكم اثر علی عبدالرازق، علاوه بر این کتاب از کتابهای معرکة الاسلام واصول الحكم اثر محمد عماره و نقض کتاب الاسلام واصول الحكم اثر محمد خضر حسین بیشترین استفاده را کرده‌ام.

فحیل نخست

تحلیل لغوی و معناشناختی

سکولاریزم، عرفیگروی و علمانیت

سکولاریزم: در زبانهای فرنگی بنا به تحقیق‌های تاریخی متفاوت سکولاریزم، اصطلاحات مختلفی شکل گرفته است. معروفترین اصطلاحی که به ویژه در کشورهای پروتستان رواج یافته، واژه Secularism است که برگرفته از واژه لاتینی *Saeculum* (به معنای نسلی از انسانها) می‌باشد. اما در کشورهای کاتولیک عبارت *Laicite* (لایسیتیه که در زبان و فرهنگ کشور ترکیه به *Laiklik* تبدیل شده است) به کار می‌رود. این واژه از ریشه یونانی *Laos* (به معنای مردم و *Laikos* به معنای عامه مردم در برابر طبقه کاهنان و روحانیان) اشتقاق یافته است. در زبان آلمانی واژه‌های *Veweltlichen* و *Weltlich* به ترتیب در برابر «سکولار» و «سکولاریزاسیون» به کار می‌رود.

عرفیگروی: در مورد برابرنهاده فارسی سکولاریزم قطعیتی وجود ندارد و همچنان نویسندهان و اندیشمندان ایرانی برای رساندن این مفهوم

از تغاییر متعددی چون دنیاپرستی و اعتقاد به اصالت امور دنیوی (بازارگاد در تاریخ فلسفه سیاسی)؛ غیر دین‌گرایی، نادینی‌گری (بازرگان در تاریخ آراء تریبیتی در غرب)؛ دنیویت (محسن ثلاثی در کالبدشناسی چهار انقلاب)؛ نادینی (آرام در نقدی بر نوینگر)؛ جداانگاری دین و دنیا، عرفی شدن، دین‌زدایی و علمانیت (خرمشاهی در علم و دین)؛ این دنیاپرستی و غیرمذهبی (بهداد در تکامل نهادها و ایدئولوژیهای اقتصادی)؛ این جهانی (فولادوند در آیا انسان پیروز خواهد شد؟؛ گیتیانه [در برابر مینوی یا اخروی] (آشوری در از فیشه تا نیچه)^(۱) و عرفی‌گروی (منصفی ملکیان در آثار مختلفش) بهره می‌گیرند؛ هرچند به نظر می‌رسد که اصطلاح عرفی شدن در برابر Secularization و عرفی‌گروی در برابر Secularism در حال تمکن یافتن است.

مراد فرهادپور بر آن است که ترجمه سکولاریزاسیون به «جداانگاری دین از دنیا» به لحاظ محتوای مفهومی، دقیق و به لحاظ جوهر تاریخی، توخالی است. به نظر وی، در قیاس با واژه لاتینی Saecularis، اصطلاح زرمنی Weltlich به معنای «این جهانی» دقیقتر و رسانتر است، از این رو، اصطلاح Veweltlichen یا «این جهانی کردن» نیز متراծ بهتری برای سکولاریزاسیون است.^(۲)

در نظر عبدالکریم سروش، علمی بودن یا علمی شدن دقیقترین ترجمه سکولاریزم است.^(۳)

۱. ماری بربیجانیان، فرهنگ اصطلاحات فلسفه و علوم اجتماعی، ج ۲، ص ۷۸۰.

۲. کیان، شماره ۲۶، ص ۱۴.

۳. کیان، شماره ۲۶، ص ۶.